

**Letno poročilo o izvajanju evropske varnostne strategije in evropske varnostne in obrambne politike**

**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. junija 2008 o izvajanju evropske varnostne strategije in evropske varnostne in obrambne politike (2008/2003(INI))**

*Evropski parlament,*

- ob upoštevanju evropske varnostne strategije, ki jo je sprejel Evropski svet 12. decembra 2003,
- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, ki je bila podpisana v Lizboni 13. decembra 2007,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 14. decembra 2007,
- ob upoštevanju poročil predsedstva Sveta EU o evropski varnostni in obrambni politiki (EVOP) z 18. junija in 10. decembra 2007,
- ob upoštevanju skupnega srečanja obrambnih ministrov EU in ministrov EU za razvoj v Svetu 19. in 20. novembra 2007,
- ob upoštevanju sklepov srečanja Sveta 19. in 20. novembra 2007 o varnosti in razvoju ter o EVOP,
- ob upoštevanju madridskega poročila, ki ga je študijska skupina za človekovo varnost (ang. *Human Security Study Group*) objavila 8. novembra 2007,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. aprila 2005 o izvajanju Evropske varnostne strategije<sup>1</sup>,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. novembra 2006 o izvajanju Evropske varnostne strategije v okviru EVOP<sup>2</sup>,
- ob upoštevanju skupne strategije EU-Afrika, sprejete v Lizboni 9. decembra 2007, in ob upoštevanju, da je bil 1. marca 2008 general Pierre-Michel Joana imenovan za posebnega svetovalca za afriške zmožljivosti za vzdrževanje miru,
- ob upoštevanju resolucije z dne 27. septembra 2007 o operacijah evropske varnostne in obrambne politike v Čadu in Srednjeafriški republiki<sup>3</sup>,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0186/2008),

---

<sup>1</sup> UL C 33 E, 9.2.2006, str. 580.

<sup>2</sup> UL C 314 E, 21.12.2006, str. 334.

<sup>3</sup> Sprejeta besedila, P6\_TA(2007)0419.

- A. ker je Svet leta 2007 in v začetku leta 2008 sprejel pomembne operativne odločitve na področju EVOP in glede izvajanja evropske varnostne strategije, vključno z
- a. začetkom policijske misije EU v Afganistanu (EUPOL Afganistan);
  - b. odločitvijo o začetku vojaške operacije EU v Čadu in Srednjeafriški republiki (EUFOR Čad/Srednjeafriška republika);
  - c. preoblikovanjem in zmanjšanjem števila enot EUFOR Althea v Bosni in Hercegovini;
  - d. pripravami za civilno misijo EU na Kosovu (EULEX Kosovo);
  - e. pripravami na misijo EU za reformo varnostnega sektorja v Gvineji Bissau (EUSEC Gvineja Bissau),
- B. ker je bil leta 2007 in v začetku leta 2008 dosežen nadaljnji razvoj na področju zmogljivosti EVOP in izvajanja evropske varnostne strategije, vključno s:
- a. sprejetjem novega civilnega globalnega cilja 2010;
  - b. oblikovanjem civilnih zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij (CPCC) v okviru sekretariata Sveta;
  - c. doseganjem operativne zmogljivosti operativnega centra EU;
  - d. doseganjem popolne operativne zmogljivosti, da se z uporabo bojnih skupin hitro in sočasno začneta izvajati dve vojaški operaciji EVOP,
- C. ker je v letu 2007 in v začetku leta 2008 prišlo tudi do nenehnih primanjkljajev na področju EVOP in pri izvajanju evropske varnostne strategije, vključno s:
- a. pomanjkanjem civilnih mirovnih enot EU, ki jih Evropski parlament zahteva od leta 2000, ter zmogljivosti za civilno zaščito in humanitarno pomoč, ki so omenjene v številnih dokumentih Sveta in Komisije od katastrofe zaradi cunamija leta 2004;
  - b. zamudami pri dobavi in naraščajočimi stroški, povezanimi z nujno potrebnimi zmogljivostmi za zračni prevoz na dolge razdalje z vojaškim transportnim letalom Airbus A400M;
  - c. neravnotežjem med prispevki držav članic, kar zadeva imenovanje osebja v misije EVOP, s čimer se omejujejo zmogljivosti EU za krizno upravljanje;
  - d. težavami pri pritegnitvi zadostnega števila policistov za misijo v Afganistanu zaradi varnostnih zadržkov in pomanjkanja možnosti poklicnega napredovanja po njihovi vrnitvi;
  - e. zamudami pri začetku misije EUFOR Čad/Srednjeafriška republika, zaradi neuspešnih konferenc za oblikovanje sil, zlasti kar zadeva pomanjkanje helikopterjev;
  - f. dosedanjo neuspešnostjo, da bi podpisali tehnične sporazume, ki sta jih EU in Nato pripravila, da bi zagotovila usklajevanje na Kosovu med mednarodnimi varnostnimi

silami (KFOR) in morebitno prihodnjo misijo EVOP ter v Afganistanu med EUPOL in mednarodnimi varnostnimi silami za pomoč (ISAF), zaradi nasprotovanja Turčije,

- D. ker bo Lizbonska pogodba uvedla večje novosti na področju EVOP,
- E. ker si je treba nenehno prizadevati za preprečevanje podvajanja in za povečanje interoperabilnosti znotraj EU in ker sta najučinkovitejša načina za to delitev in združevanje obrambnih sredstev, da se kar najbolj poveča obrambna zmogljivost Evrope,
- 1. ponovno potrjuje sklepe iz prejšnjih resolucij Parlamenta, ki se nanašajo na evropsko varnostno strategijo in EVOP;

### ***Lizbonska pogodba***

- 2. pozdravlja podpis Lizbonske pogodbe, ki bo vpeljala večje novosti na področju EVOP, zlasti s krepitvijo urada visokega predstavnika, oblikovanjem evropske službe za zunanjepolitično delovanje, uvedbo člena o medsebojni obrambni pomoči, solidarnostno klavzulo, stalnim strukturiranim sodelovanjem na področju obrambe ter z razširitvijo petersberških nalog; upa, da bodo vse države članice uspešno in pravočasno zaključile postopek ratifikacije; čestita državam članicam, ki so že ratificirale Lizbonsko pogodbo; poudarja, da bo Parlament izpolnjeval svoje pristojnosti v skladu z veljavno pogodbo in pozorno spremljal izvajanje vseh novosti;
- 3. prosi zadevne države članice, naj preučijo možnost in možne učinke združevanja obstoječih večnacionalnih sil, kot so Eurocorps, Eurofor, Euromarfor, evropske orožniške sile, špansko-italijanske amfibijske sile, evropska zračna skupina, evropska zračna usklajevalna celica v Eindhovnu, večnacionalni usklajevalni center za ladijske prevoze v Atenah ter vse sile in strukture, pomembne za operacije EVOP, v stalno strukturirano sodelovanje, kot je predvideno v Lizbonski pogodbi;

### ***Ocenjevanje in dopolnjevanje evropske varnostne strategije***

- 4. vabi visokega predstavnika, naj v beli knjigi oceni dosežen napredek in morebitne pomanjkljivosti pri izvajanju evropske varnostne strategije od leta 2003, vključno z izkušnjami, pridobljenimi v operacijah EVOP; povezavo med notranjimi in zunanjimi varnostnimi vidiki (boj proti terorizmu), varovanjem meja in kritične infrastrukture, tudi zaščito pred računalniškimi napadi, varnostjo oskrbe z energijo kot izzivom, s katerim so soočena civilna, gospodarska, tehnična in diplomatska prizadevanja, nerešenimi regionalnimi spori v soseščini EU, tj. v Pridnestrju, Abhaziji, Južni Osetiji in Gorskem Karabahu, humanitarnimi in varnostnimi izzivi na afriški celini; in posledicami podnebnih sprememb in naravnih nesreč za civilno zaščito in človekovo varnosti, kakor tudi širitvijo orožja za množično uničevanje; nadalje ga poziva, naj oceni, ali so te grožnje, tveganja in izzivi neposredno pomembni za široko razumevanje evropske varnosti ali le vsebujejo varnostno razsežnost;
- 5. poziva visokega predstavnika, naj v belo knjigo vključi predloge za izboljšanje in dopolnitev evropske varnostne strategije, na primer opredelitev skupnih evropskih varnostnih interesov in meril za začetek misij EVOP; nadalje ga vabi, naj opredeli nove cilje za civilne in vojaške zmogljivosti (vključno s strukturami za poveljevanje in nadzor ter prevoz vseh evropskih akterjev pri kriznem upravljanju, za namene EVOP in pomoči pri

nesrečah) ter naj premisli o posledicah Lizbonske pogodbe, kar zadeva EVOP in predloge za novo partnerstvo EU-Nato;

6. poziva visokega predstavnika, naj se v beli knjigi ukvarja tudi z vprašanjem „opozoril“; čeprav je to vprašanje s področja nacionalne suverenosti vsake države članice, meni, da jih je treba uskladiti, da se zagotovi varnost različnih sil držav članic, ki delujejo na terenu;
7. meni, da bi morala biti takšna bela knjiga podlaga za širšo politično razpravo v javnosti, zlasti zato, ker evropska varnostna strategija opredeljuje temeljne vrednote in cilje Unije ter ponazarja, za kaj si prizadeva; poudarja, da je treba prihodnjo oceno evropske varnostne strategije izvesti ob večji demokratični odgovornosti in jo je torej treba pripraviti ob tesnem posvetovanju z vsemi institucijami EU, tudi z Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti;

### ***Neposreden varnostni dialog med ameriško administracijo in Kanado***

8. opozarja, da je Nato čezatlantski forum, kjer varnostna vprašanja rešujejo večina držav članic EU, ZDA in Kanada; kljub temu spodbuja Svet in visokega predstavnika, naj sprejmeta pobude za neposreden varnostni dialog s prihodnjo ameriško administracijo in kanadsko vlado na področjih, za katera je pristojna EU; predlaga, naj se takšen dialog osredotoči na konkretna vprašanja, kot sta povečanje verodostojnosti zahodnih vrednot v boju proti terorizmu ter stabilizacija in obnova;

### ***Civilno krizno upravljanje in civilna zaščita***

9. pozdravlja novi civilni glavni cilj 2010, ki je bil postavljen 1. januarja 2008 in upošteva izkušnje, pridobljene v predhodnih civilnih misijah EVOP;
10. pozdravlja oblikovanje civilnih zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij (CPCC) v okviru sekretariata Sveta, ki bodo služile kot civilni ustreznik operativnemu štabu EU in bodo zagotavljale pomoč in podporo pri načrtovanju in izvajanju civilnih misij EVOP, s čimer se bo zagotovila civilna linija poveljevanja; poziva, naj se tovrstno ravnotežje odraža v vlogi in upravni strukturi civilno-vojaške celice;
11. poziva Svet in Komisijo, naj preuči možnosti za primernejše organizacijsko okolje, kot bi bila denimo specializirana enota znotraj Evropske službe za zunanje politično delovanje, da se zagotovi skladnejši in izčrpen pristop k civilnemu kriznemu upravljanju ter se tako premosti institucionalne razlike in omogoči boljše usklajevanje notranjih instrumentov EU ter sodelovanje med EU in zunanjimi ter nevladnimi organizacijami;
12. poziva Svet, naj na podlagi nezadovoljivega načrtovanja in napotitve EUPOL v Afganistan opravi takojšen pregled vidikov odločanja, financiranja in napotitve civilnih misij EVOP ter naj poda oprijemljive predloge, zasnovane tako, da se prepreči morebitna ponovitev takšnih razmer v prihodnosti;
13. priznava prizadevanja držav članic, da dajo na razpolago osebje za civilne misije EVOP na področjih civilne zaščite, spremljanja in podpore posebnemu predstavniku EU ter podpore misijam; opaža pa nenehen primanjkljaj na področjih policije, pravne države in civilne uprave; poudarja pomen dajanja na razpolago sposobnega in visoko strokovno usposobljenega osebja za misije EVOP;

14. pozivata Svet in Komisijo, naj ko je razmejitev med pristojnostmi dveh institucij zabrisana, povečata medsebojno sodelovanje na področju civilnih misij EVOP in mejnih misij EU; meni, da bi morala Evropska služba za zunanjepolitično delovanje iz Lizbonske pogodbe to olajšati; meni pa, da bi kljub veljavnosti Lizbonske pogodbe lahko vseeno prišlo do sporov o pristojnosti, ki bi zahtevali odločitev visokega predstavnika;
15. poziva države članice, naj redno pregledujejo razpoložljivost osebja za civilne misije EVOP ter naj zberejo pristojne nacionalne organe, da bi določili nacionalne akcijske načrte, kar zadeva mogoči prispevek, kot v primeru Finske, vključno z oblikovanjem postopkov za zavarovanje možnosti poklicnega napredovanja udeležencev v tovrstnih misijah ter z ustreznim upoštevanjem resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1325 (2000) o zastopanosti žensk v mehanizmih za preprečevanje, upravljanje in reševanje konfliktov; nadalje poziva, naj se oblikuje posebno usposabljanje, kar zadeva zaščito otrok, v skladu s smernicami EU o otrocih v oboroženih spopadih;
16. meni, da je pomembno krepiti civilne zmogljivosti za reševanje konfliktov; zato poziva Svet in Komisijo, naj ustanovita civilne mirovne enote EU za krizno upravljanje in preprečevanje konfliktov, kot to zahteva Evropski parlament;
17. opaza, da se ekipa za civilno odzivanje, ki je dragocen instrument, ne uporablja, in obžaluje, da so bili strokovnjaki iz te ekipe napoteni skoraj izključno posamično in ne v obliki ekipe, kot je bilo predvideno in za kar so bili usposobljeni;
18. pozdravlja sklepe Sveta 2007/779/ES, Euratom z dne 8. novembra 2007 in o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite<sup>1</sup> 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito<sup>2</sup>, ki je zasnovan tako, da bi izboljšal mobilizacijo in usklajevanje na področju pomoči s civilno zaščito v primeru hujših izrednih razmer v EU ali zunaj nje;

### *Človekova varnost in varnostna razsežnost razvojne politike*

19. opozarja Svet, da je v skladu z mednarodnim pravom odgovoren zagotoviti, da je vse civilno in vojaško osebje popolnoma usposobljeno v skladu z mednarodnimi humanitarnimi standardi ter da se ustrezne smernice revidirajo in razvijajo, da se zagotovi spoštovanje lokalnega prebivalstva, kultur in enakosti spolov;
20. opozarja na pomembnost človekovih pravic in vključevanja načela enakosti spolov ter poziva k imenovanju večjega števila kandidatk na vodilne upravne položaje v skupni zunanji in varnostni politiki in EVOP, tudi na položaje posebnih predstavnikov EU in pa v operacijah EVOP na splošno;
21. poziva države članice, naj še naprej delujejo v smeri mednarodne prepovedi kasetnega streliva, nadalje razvijajo načine za odkrivanje in uničevanje neeksplodiranih ubojnih sredstev, zagotavljajo finančno in tehnično pomoč prizadetim državam ter naj še naprej delujejo v smeri sklenitve sklenitvi sedanjih pogajanj o okrepitvi svetovne prepovedi protipehotnih min, svetovne prepovedi orožja z uranom ter svetovnega nadzora nad prometom s konvencionalnim orožjem; ob upoštevanju tega šteje za neprijetno, da Kodeks ravnanja EU glede trgovine z orožjem, kljub temu, da bo v letu 2008 star že deset let, še

---

<sup>1</sup> UL L 314, 1.12.2007, str. 9.

<sup>2</sup> UL L 71, 10.3.2007, str. 9.

vedno ni pravno zavezujoč, ter da se zdi, da se nenadzorovan izvoz orožja iz držav članic EU neovirano nadaljuje, celo vladam v državah, v katerih EU začneja misije EVOP ali preučuje tovrstne možnosti; nadalje opaža nevarnost, da bi lahko prišlo do prometa z orožjem v EU preko tistih držav članic, ki imajo manj strogo nadzor nad izvozom v tretje države in/ali z neodgovorno prožno uporabo mednarodnih uvoznih potrdil; zato poudarja, da je pomembno, da vse države članice uporabljajo najvišje standarde v zvezi z nadzorom nad izvozom orožja, da se prepreči, da bi orožje EU zaostrovalo konflikte;

22. ponovno potrjuje svojo zaskrbljenost zaradi širjenja orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja, ki povzročata nepotrebno človeško trpljenje, prispevata k zaostrovanju oboroženih spopadov in nestabilnosti, omogočata terorizem, spodkopava trajnostni razvoj, dobro upravljanje in pravno državo ter pripomoreta k resnim kršitvam človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava; meni, da mora postati ustrezna vključitev strategij nadzora in zmanjševanja orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja sestavni del mednarodnih programov, namenjenih preprečevanju sporov in vzpostavitvi miru po končanih konfliktih; poziva države članice, Svet in Komisijo, naj prepričajo vlade k sprejemu zavezujočih določb za nadzor orožja majhnega kalibra in lahkega orožja (vključno s prodajo in prenosom) s pomočjo mednarodne, regionalne in nacionalne zakonodaje;
23. poudarja, da mora Evropska unija prevzeti pobudo pri krepitvi mednarodnega režima spremljanja orožja in s tem prispevati h krepitvi učinkovitega multilateralizma znotraj mednarodnega reda; nadalje opaža ujemanje prizadevanj za vključevanje vidikov neširjenja v sosedsko politiko Evropske unije s splošnim strateškim ciljem izgradnje varnosti v sosedstvu Unije;
24. meni, da bi morale biti razorožitev, demobilizacija in ponovna integracija sestavni del operacij EVOP, ter poziva Svet, naj v mandat operacij EVOP, kjer je to primerno, vključi uničenje ali varno shranjevanje oddanega orožja in preprečevanje nezakonite trgovine z njim, kar so pokazale izkušnje, pridobljene z mednarodno stabilizacijsko silo Nata (SFOR)/EUFOR Althea v Bosni;
25. pozdravlja prvo skupno srečanje obrambnih ministrov in ministrov za razvoj EU 19. novembra 2007, kar je bil pomemben korak pri pregledu težav, s katerimi se srečujejo države v razvoju, in s čimer se je okrepila skladnost in doslednost kratkoročnih ukrepov EU na področju varnosti ter dolgoročnih ukrepov na področju razvoja zadevnih držav; pozdravlja tudi sklepe Sveta o varnosti in razvoju z 19. novembra 2007, zlasti poudarek, ki je bil dan na analize konfliktov in na občutljivost konfliktnih razmer, ter spodbuja Svet in Komisijo, naj izvršujeta te sklepe;
26. meni, da je treba na 40. obletnico podpisa sporazuma o neširjenju jedrskega orožja 1. julija 2008 gledati kot na priložnost za EU, da v svoji strategiji proti razširjanju orožja za množično uničevanje podpre potrebo po jedrskem razoroževanju, ob upoštevanju pripravljanih odborov za prihodnjo konferenco za revizijo sporazuma o neširjenju jedrskega orožja; ponovno poudarja svoje mnenje, da to vključuje potrebo po tem, da "priznane" jedrske sile dajejo pobude za razoroževanje, da postane Evropa območje brez jedrskega orožja, ter da se sklene svetovna konvencija, ki bo prepovedovala jedrsko orožje;

### ***Diplomatska vloga EU v zvezi z iranskim jedrskim programom***

27. poudarja vodilno diplomatsko vlogo, ki jo ima EU v zvezi z iranskim jedrskim programom, ki ne vključuje le visokega predstavnika, ki nastopa v imenu EU in EU3 (Francija, Nemčija

in Združeno kraljestvo), temveč tudi ZDA, Rusijo in Kitajsko, ki združujejo različne interese in pristope pri zasledovanju enotnega cilja; ponovno poudarja, da tveganje širitve, ki obstaja v zvezi z iranskim jedrskim programom, za EU in mednarodno skupnost ostaja vir resne zaskrbljenosti; v zvezi s tem opozarja na svojo resolucijo z dne 31. januarja 2008 o Iranu<sup>1</sup> in podpira resolucijo varnostnega sveta Združenih narodov 1803 (2008) z dne 3. marca 2008 kot tudi ponudbo Iranu s strani EU3, ZDA, Rusije in Kitajske o miroljubni uporabi jedrske energije, političnem in gospodarskem sodelovanju, energetskem partnerstvu, kmetijstvu, okolju in infrastrukturi, civilnem letalstvu ter razvojnem sodelovanju na področjih gospodarske, socialne in humanitarne pomoči;

### ***Transport, komunikacije in obveščevalna dejavnost***

28. obžaluje zamude pri dobavi in naraščajoče stroške letala A400M za prevoz na dolge razdalje ter pomanjkanje razpoložljivih in operativnih helikopterjev za prevoz na kratke razdalje;
29. podpira delo Evropske obrambne agencije na področju strateškega transporta ter poziva države članice, naj storijo več, da bi zapolnile primanjkljaj; pozdravlja začasne ukrepe, kot je strateški zračni most SALIS (ang. *Strategic Airlift Interim Solution*), in spodbuja razvoj operativnega koncepta za zbiranje zmogljivosti;
30. pozdravlja predlog Združenega kraljestva o delitvi podatkov o razpoložljivosti helikopterjev za misije EU, da bi se tako dosegla boljša usklajenost flot;
31. pozdravlja francosko-nemški projekt težkega transportnega helikopterja, vendar se tudi zaveda večplastnih razlogov za pomanjkanje razpoložljivih in operativnih helikopterjev, kar je predvsem povezano z visokimi stroški ur letenja in vzdrževanja; poziva Svet, naj preuči možnosti za premostitev vrzeli v bližnji prihodnosti, bodisi s skupnim ukrepanjem ali z dajanjem podpore eni državi članici pri obnovi in nadgradnji helikopterjev ruske izgradnje ter pri ustanovitvi helikopterskih centrov za usposabljanje; ponavlja, da ena od glavnih ovir za posodobitev in preoblikovanje evropskih sil, da bodo sposobne učinkovito se spopadati z varnostnimi izzivi 21. stoletja ni raven porabe za namene obrambe, temveč pomanjkljivo sodelovanje, pomanjkanje jasne delitve dela in specializacije, podvajanje in razdrobljenost proizvodnje in javnega naročanja orožja, kar povečuje tveganje, da med vojskami ne bo medoperabilnosti; vseeno poziva države članice, naj predvidijo povečanje obrambnih odhodkov za oprijemljiv namen, da bodo lahko pridobljene helikoptere učinkovito uporabljale;
32. poziva Svet in Komisijo, naj Parlament obveščata o sedanjih pobudah za odpravljanje vrzeli v zmogljivostih na bistvenih področjih, kot so helikopteri in enote za zdravstveno podporo, ter naj podata skupne finančne predloge za zagotovljen dostop do tovrstnih zmogljivosti, tako za humanitarne namene kot za namene EVOP;
33. pozdravlja projekt Evropske obrambne agencije za programsko definirane zveze, ki imajo potencial za izboljšanje komunikacij med civilnimi in vojaškimi organi v primeru izrednih razmer;
34. poziva države članice, naj prek skupnega situacijskega centra EU povečajo izmenjavo obveščevalnih podatkov; meni, da je treba upoštevati posebne ukrepe o novih grožnjah, ki

---

<sup>1</sup> Sprejeta besedila, P6\_TA(2008)0031.

jih evropska varnostna strategija ne vključuje, na primer zanesljivost oskrbe z energijo in varnostne posledice podnebnih sprememb;

### ***Vojaške zmogljivosti***

35. meni, da so bojne skupine instrument, ki pomaga državam članicam preoblikovati njihove oborožene sile, okrepiti interoperabilnost in vzpostaviti skupno strateško kulturo na področju obrambe; ugotavlja, da bojne skupine doslej še niso bile uporabljene, med drugim zaradi ozko opredeljenih pogojev za njihovo napotitev, in obžaluje dejstvo, da sedanji koncept bojnih skupin potemtakem ni rešil težave z oblikovanjem sil za konkretne operacije; meni, da je nujno potrebna razjasnitev, da se prepreči potratno prekrivanje izgradnje vojaških struktur;
36. se zadeva dejstva, da je ustvarjanje sil zlasti vprašanje politične volje in skupne ocene; poziva Svet, naj preuči možnosti za izboljšanje oblikovanja sil, na primer z nadaljnjim razvojem koncepta bojnih skupin, ki bi vodil k večjim skupnim stalnim skupinam EU za ukrepanje, ali prek obsežnejšega nabora razpoložljivih zmogljivosti v okviru glavnega cilja, da bi bilo mogoče hitro oblikovati sile, ki bi ustrezale okoliščinam misije;
37. poziva, naj se v okviru operativnega centra EU oblikuje stalna načrtovalna in operativna zmogljivost za izvajanje vojaških operacij EVOP;
38. predlaga, naj se Eurocorps kot stalne sile umestijo pod poveljstvo EU, in vabi države članice, naj k temu prispevajo;
39. poziva k nenehnemu izboljševanju interoperabilnosti med nacionalnimi oboroženimi silami EU; obžaluje sedanjo raznovrstnost pri usposabljanju in opremi med različnimi oboroženimi silami držav članic ter poziva k uvedbi vojaškega programa "Erasmus", ki bi zajemal skupno usposabljanje za vojaške osebe, ki bi jih bilo mogoče napotiti na operacije;
40. opozarja, da je uspeh operacij EVOP odvisen od tega, ali je vojaško osebje primerno opremljeno in je zanj ustrezno poskrbljeno; poziva Svet, naj oblikuje ustrezne skupne standarde za zdravstveno varstvo in delujoče socialno varstvo; meni, da bi takšni skupni standardi in redna izmenjava najboljših praks, ki bi jo usklajevalo na primer vojaško osebje EU, podprli posamezne države članice pri razvijanju svojih zmogljivosti in jim sčasoma pomagalo zagotoviti zmogljive sile;
41. obžaluje, da je bila Evropska obrambna agencija ustanovljena prepozno, da bi preprečila nastanek treh različnih nacionalnih programov na področju zrakoplova brez posadke namesto enega samega evropskega, to je omogočilo nekaterim podjetjem, da sodelujejo pri več kot enem projektu in si tako večkrat prisvojijo denar davkoplačevalcev, Evropski obrambni agenciji pa ni preostalo drugega, kot da deluje za uvrstitev zrakoplovov brez posadke v reguliran zračni prostor; izjavlja, da daje prednost enotnemu evropskemu satelitskemu projektu, bodisi na obveščevalnem ali komunikacijskem področju;
42. pozdravlja obrambni sveženj Komisije, zlasti predloga direktive na področju javnih naročil za obrambo in direktive na področju prometa z obrambno opremo znotraj Skupnosti; meni, da gre za nujne korake, s katerimi se za vojaško osebje držav in EU zagotovi kar najboljšo interoperabilno opremo;



43. pozdravlja izjavo usmerjevalnega odbora Evropske obrambne agencije z dne 14. maja 2007, zlasti poziva k zmanjšanju odvisnosti od neevropskih virov, ko gre za ključne obrambne tehnologije, in poudarjajo, da mora EU uživati avtonomnost in operativno suverenost;

#### ***Financiranje EVOP misij***

44. poudarja, da rastoča vloga EU, zlasti prek civilnih misij EVOP, ustvarja povpraševanje po vedno večjem proračunu za skupno zunanjo in varnostno politiko in torej zahteva večji in pravočasnejši tok informacij od Sveta, da se Parlamentu omogoči, da pripravi svoje odločitve o letnem proračunu;
45. poziva Svet in Komisijo, naj razvijeta predloge, ki bodo omogočili, da prožne postopke javnih naročil za civilne misije EVOP – te zelo pogosto zahtevajo hitro odločanje – preučijo Parlament, Svet in Komisija ter se o njih sporazumejo; pozdravlja dejstvo, da je Komisija svoja usposabljanja o postopkih javnega naročanja in finančnih postopkih nedavno odprla za osebe z misij EVOP;
46. obžaluje, da so določbe iz člena 28 Pogodbe EU v zvezi s hitrim financiranjem dejavnosti EVOP zunaj proračuna EU po nepotrebnem zapletene; vztraja pri celovitem izvajanju medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju<sup>1</sup> ter strukturiranega dialoga med Svetom in Parlamentom, ki je predviden v tem sporazumu; dolgoročno poziva, naj se mehanizem Athena premesti v proračun za skupno zunanjo in varnostno politiko ter naj obenem ohrani svojo prožnost;
47. poziva, da se v okviru finančne perspektive 2007-2013 opravi vmesni pregled, kar zadeva doslednost in dopolnjevanje pri uporabi zunanjih instrumentov EU (proračun za skupno zunanjo in varnostno politiko, instrument za stabilnost, instrument za razvojno sodelovanje in instrument evropske sosedске politike) pri celi vrsti ukrepov EU za krizno upravljanje (vojaških in civilnih);

#### ***EVOP in parlamentarni nadzor***

48. poudarja, da je Evropski parlament preko svojih stikov z nacionalnimi parlamenti (konferenca predsednikov odborov za zunanje zadeve, konferenca predsednikov odborov za obrambo, parlamentarna skupščina Nata) in prek prihodnjega izvajanja protokola k Lizbonski pogodbi o vlogi nacionalnih parlamentov legitimni organ na evropski ravni, ki bi moral izvajati parlamentarno preverjanje, spremljanje in nadzor EVOP;
49. v luči novih možnosti na področju skupne zunanje in varnostne politike ter EVOP, ki naj bi postala Skupna varnostna in obrambna politika, ki jo ponuja Lizbonska pogodba, želi spodbuditi tesnejše sodelovanje med zadevnimi odbori Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov ter parlamentarne skupščine Nata;
50. poziva Politično-varnostni odbor, da skupaj s Parlamentom vzpostavi mehanizem v zvezi z zaupnimi informacijami o nastajajočih krizah ali mednarodnih dogodkih, povezanih z varnostjo, ki je primerljiv z obstoječimi mehanizmi v več nacionalnih parlamentih držav

---

<sup>1</sup> UL C 139, 14.6.2006, str. 1. Sporazum, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2008/371/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 128, 16.5.2008, str. 8).

članic in bi glede na stopnjo zaupnosti vključeval tako zaprte seje odborov kot seje Politično-varnostnega odbora ter imenovanih članov zadevnih odborov in pododborov;

51. poudarja, da bi moral Parlament še naprej pred začetkom vsake operacije EVOP (vključno z napotitvijo bojne skupine) sprejeti priporočilo ali resolucijo, in sicer ob tesnem posvetovanju z nacionalnimi parlamenti, da je stališče Evropskega parlamenta na voljo pred operacijo EVOP; meni, da bi bilo treba prilagoditi Poslovnik Parlamenta, da se zagotovi prožnost, ko Parlament ni na plenarnem zasedanju ali se zdi, da je potrebna hitra napotitev, in dovoli njegovemu pristojnemu odboru, da v imenu Parlamenta sprejme takšno priporočilo ali resolucijo;
52. prosi Svet, naj v skupni ukrep, s katerim odobri operacijo EVOP, vključi sklicevanje na priporočilo ali resolucijo, ki jo je sprejel Parlament, in tako dokaže, da poskuša Svet za svoje zunanje ukrepe pridobiti dodatno demokratično legitimnost z odločitvami Parlamenta;

### ***Odnosi med EU in Natom***

53. obžaluje turško nasprotovanje uresničevanju strateškega sodelovanja med EU in Natom, ki temelji na sporazumu Berlin plus in ga presega; izraža zaskrbljenost zaradi negativnih posledic, ki jih to ima za varnost razmeščenega osebja EU, zlasti za EUPOL Afganistan in EULEX Kosovo, ter Turčijo poziva, naj čimprej umakne to nasprotovanje;
54. meni, da bi načrti ZDA o vzpostavitvi protiraketnega ščita v Evropi trenutno lahko ogrozili mednarodna prizadevanja za razorožitev; izraža zaskrbljenost nad tem, da je Rusija opustila izvajanje svojih obveznosti po Pogodbi o konvencionalnih oboroženih silah v Evropi, kar povzroča zaskrbljenost v zvezi s strateškim ravnotežjem v Evropi; poudarja, da obe vprašanji vplivata na varnost vseh evropskih držav in zato ne bi smeli biti predmet zgolj dvostranskih razprav med ZDA in posameznimi evropskimi državami; poziva Svet in države članice, naj skupaj z Natom vzpostavijo okvir, s katerim bo v razpravo vključenih kar največ evropskih držav; poziva Svet in Natom, naj ovrednotita ocenjene bodoče jedrske grožnje določenih držav in nevarnost nove oboroževalne tekme v Evropi ter predlagata ustrezen večstranski odziv nanje;
55. meni, da se Evropska Unija in Nato medsebojno krepiata, ter poziva k tesnem sodelovanju med njima;

o

o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, parlamentarni skupščini Nata ter generalnim sekretarjem Združeni narodov, Nata, Afriške unije, OVSE, OECD in Sveta Evrope.